

fra Pryglelovens, fra Alberti-Skandalens og fra Børnemishandlingernes Regimente, og det forekommer mig at være en Fordel at kunne anføre det om en Regering fremfor at kunne sige, hvad der ikke passer, at den staar fjernt fra Landbefolkningen.

Vi fik i Dag, under Omtalen af Rigsretssagen, forekom det mig, et tydeligt Vidnesbyrd om, paa hvilken ret mærkelig Maade de 3 Venstregrupper søge at komme bort fra denne Sag eller faa den halet ud saa længe som muligt, og som deres Adfærd har været i Dag og i denne Sag, har deres Adfærd under de 8 Aars Venstreregering været i høj Grad mærkværdig og beklagelig paa mange Omraader. Det Statsregnskab og det Finanslovforslag, som i Øjeblikket ere til Behandling, ere sørgelige Vidnesbyrd om en Husholdning, hvor det viser sig, at Husholderne i høj Grad have manglet enten Evne eller Villie til at føre en fornuftig Husholdning. De Privatmænd, f. Eks. de Godsbesiddere, der have et stort Gods under sig at administrere, som ikke kunne opnaa Balance og faa Godset til at svare Rente, men som bruge for mange Penge, blive satte under Administration. Det sker jo nu og da, at adelige Slægter blive satte under Administration, fordi de ikke kunne faa Godset til at yde de Indtægter, de Afgifter, der ere nødvendige for dem. Saaledes burde det forlængst være gaaet med de 3 Venstregrupper, hvis Optraeden vi i Dag have haft Lejlighed til at se. Deres Regeringer, der have bragt os ud i det finansielle Uføre, vi befinde os i, burde forlængst være blevne satte under Administration.

Forholdet for den nye Regering ved dens Tiltræden nu maa jo være ret ejendommeligt. Den nye Regering overtager Statshusholdningen, just som den gamle Regering har lagt Budgettet for den nye Tid. Vi vide, at den nye Regering ikke anerkender dette Budget, og det er ganske naturligt. Vi maa da haabe, at den nye Regering har mere Ansvarsfølelse, end den gamle syntes at være i Besiddelse af, da den fremlagde Budgettet for kort Tid siden. Men den nye Regering har overtaget en tom Statskasse efter den gamle, en betydelig Statsgæld, der vistnok kræver en halv Snes Millioner til Forrentning, et Budget med 38 Millioner til uproduktive Foranstaltninger, altsaa langt over $\frac{1}{3}$ af de samlede Indtægter. Det er, forekommer det mig, i høj Grad ublide Kaar for den nye Regering, tilvejebragt ved 8 Aars saakaldt Venstreregering. Den Sparsomme-

lighed paa mange Omraader, der blev omtalt som nødvendig af den nye Regering, er desværre forstaaelig, og jeg haaber, at Regeringen nu vil slaa ned paa de rette Omraader, naar der skal foretages Ændringer i det Budget, der ligger fra dens Forgængere. Det lykkes maaske ikke fuldt i dette Aar, men det er da nødvendigt, at der anlægges andre og fornuftigere Betragtninger paa det finansielle Omraade, end der hidtil synes at have været ledende for de foregaaende Regeringer.

Trods den slette finansielle Tilstand, er det imidlertid nødvendigt, at vi have Opmærksomheden henvendt paa adskillige naturlige og berettigede Krav, som kunne rejses ude i Befolkningen. Der ventes selvfølgelig frugtbringende Arbejde af den nye Regering, og der kan da ogsaa heldigvis gøres en hel Del i Retning af Reformarbejde, uden at der foraarsages væsentlige Udgifter. Ja, hvis man havde Magten og i øvrigt Villien og Evne dertil, kunde der endda sikkert paa visse Omraader skabes meget betydelige Indtægter, som hidtil ikke ere blevne benyttede af Staten, men af private, Indtægter, som Staten rettelig burde udnytte.

Der er allerede nævnt adskillige store Opgaver, som der er Grund til at beskæftige sig med. Jeg skal tillade mig overfor den nye Regering at pege paa forskellige Forhold, som man nu og da støder paa, og som jeg vil bede Regeringen have Opmærksomheden henvendt paa i Fremtiden. Jeg venter ikke, at den paa staaende Fod kan give Løfte om alt muligt, men jeg venter paa den anden Side, at den efterhaanden vil søge at beskæftige sig med de Sager, der fremdrages, og søge at løse Spørgsmaalene i Overensstemmelse med, hvad Regeringens Fortid giver os Grund til at vente. Vi have haft nogle Regeringer i de svundne 8 Aar, som særlig ere blevne kaldte Bøndernes Regeringer. Det var fortrinsvis Gaardmænd, der havde Indflydelse paa disse. Det var ganske vist efterhaanden ikke alene Bønderne, der havde Indflydelse, men det var ogsaa Godsejere, der ved deres Alliance med de to Venstregrupper fik Indflydelse paa Regeringens Ledelse. De foregaaende Regeringer have stadig ladet en af de for Landet vigtigste Sager henligge uden at forsøge paa en Reform af Lovgivningen paa de mange Omraader, der der gribe ind i hverandre. Det er Spørgsmaalet om Danmarks Jord.

Jordspørgsmaalet forekommer mig at have en saa fundamental Betydning for et